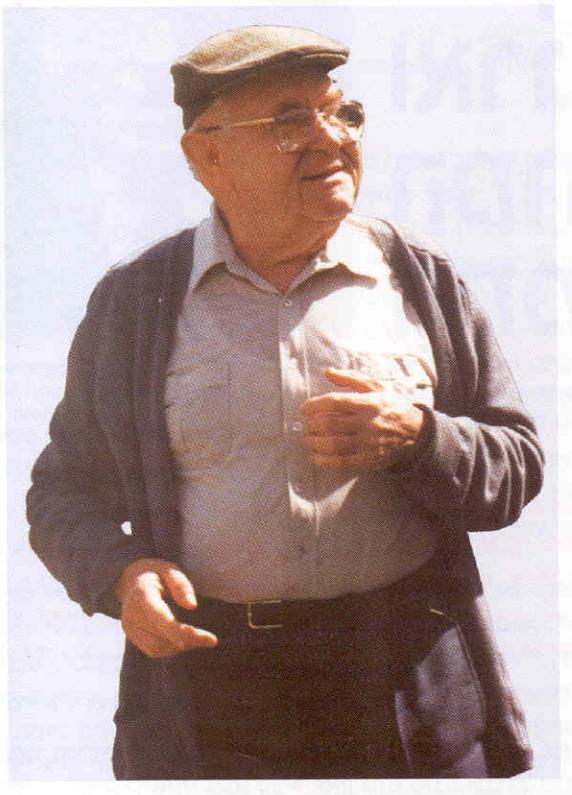

פרופ' דוד פלוסר ז"ל

דברים שנאמרו ליד מיטהו בט"ז באלו תש"ס
שמעאל ספרαι

התלמוד הירושלמי דורש את הכתוב "אגורה באהליך עולמים". דוד ביקש לפני הקדוש ברוך הוא "אגורה באהליך עולמים". רבי פנחס ורבי ירמיה בשם רבי יוחנן: וכי עלת על לב דוד שהוא חי לעולם אלא אמר דוד אזכה שיש לו דברי נאמנים על שמי בתני נסיות ובבתי מדרות. לוי בר נזרא אמר: כל האומר שמוועה בשם אומרו שפותתו רוחשות בקבר. מה טעם דובב שפתוי ישנים.

התכונסנו כדי להיפרד מomoreנו וחברנו הגדול, רבי דוד, אשר כולם, כל קורא בספר וושאמע דברי תורה, זכה ללמידה הימנו אם ברב ואם במעט. דרך ארוכה עשה פרופ' פלוסר מעולמו הקלסי-הפיילולוגי והairoופי לעולמו היהודי. מרחק רב באורת חייו ובדרך מחקרו. מרגע לא בפומיה לאחר שחזר בו מרעיוון מסיים לומר: זה מתאים לוגוטט פלוסר [שמו הלועזי], אבל לא כתעת. עשה את דרכו תוך לבטים ובקשיים נפשיים אך מהונך שמחה של גillyי עולמות ווחניות. בדרכו הארוכה זו עצמו מעיינותיו היוצרים. עם תאותות הדעת שלא ידעה גבול יצירתו גדלה והתרחבה ועליה בידו לייצר שי"י עולמות בהעלאת עולמות של קדמוניינו בני עולם ושל תנעות זורמים וספרים שעיצבו את תרבות ישראל ותרבות העמים. בכל פרשה שעסוק בירור וליבן פרטים ופרטים פרטימים אבל לעולם הם היו חלק מעולם שלם אשר העלה לפנינו, עולם השහיר והרחביב את ראייתנו. הסתכליותו בכל עלה ועלה כוון פיזור מבדיקת שורשיו של העץ וחלקו בעיר כולה. את תורתו השופעת פיזור ביד רחבה במקהרים למאות בשפות רבות ובשיחות אינ-ספר עם כל אחד גדול וקטן, ומכל שיחה יצא השומע נשכר ומורווח יותר.

לפני יותר מחמש-עשרה שנה בדרכו לשיעור באוניברסיטה לכה בדום לב. שעיה קצרה לאחר שחזר לחוים החבל בשיחה בشيخה בדרכי תורה עם חברו שהגיע לבית החולים. מאותה שעיה חזר ונתקף וחזר ונתקף קשה בגופו אך גם חזר והתגבר והוסיף למלמד וליצור וՃיבר וՃיבר ביתר עוז. ניצחו אראלים את המצוקים. פעמים רבות נדמה היה ששיעותו קוצרת אך התגבר ולא הפסיק מלמד וליצור, שימוש הוכחה כיצד הרוח גוברת על החומר ובשנים האחראונות כשרבים מאבריו לא תפקדו לנדרה והוא שיעטו קרובה הוסיף לשבת ליד שלווה העבודה בין התקפה להחרפה ובין שהייה לשהייה בבית החולים, לעבוד ולשוחח בדברי תורה בטיפולן עם חברי. ובאיו שמחה נתפרק בשמעו דבר של טעם או שבתוון שיחה משותפת נתבהרה ונתלבנה פרשה. הגוף לא תפקד אך הרוח החזק אותו בחים חדשניים ושנים של חי לימור ויצירה.